

دیدگاه سردبیر

سرمایه‌گذاری خارجی و رشد اقتصادی

احمد احمدپور

سرمایه‌گذاری خارجی و داخلی می‌باشند. استفاده از امکانات سرمایه‌گذاری از طریق بکارگیری بهینه منابع تولید از مهمترین عوامل دستیابی به پیشرفت اقتصادی محسوب می‌شود. بازارهای سرمایه به کشورهای در حال توسعه هم به عنوان یک مشاور و هم به عنوان یک سرمایه‌گذار در سیستم‌های مالی کمک می‌کنند. از دیدگاه نظری، تزریق سرمایه به اقتصاد از این اعتقاد نشأت می‌گیرد که اقتصاددانان متوجه رشد و توسعه اقتصادی را سرمایه می‌دانند. نظریه‌های رشد هارود - دومار - سولو - نظریه توسعه روستو و سایر نظریه‌های مدرن اغلب متنکی بر توان فزایی مادی از طریق به کارگیری سرمایه در کالبد اقتصادند. بدیهی است که تأمین مالی تشکیل سرمایه از طرق مختلفی از جمله بدھی‌های خارجی، استفاده از پس اندازهای داخلی، جذب سرمایه خارجی، و... امکان‌پذیر است. پس اندازهای داخلی کشورهای در حال توسعه قادر به پوشاندن شکاف بین سرمایه‌گذاری و پس انداز نیستند و بازارهای سهام آنها در مراحل ابتدایی قرار دارد، در آن صورت می‌باشد در جهت استفاده از روش‌های جذب سرمایه خارجی قدم برداشت.

ورود جریان‌های سرمایه به کشورهای

بسیاری از کشورهای در حال پیشرفت برای قرار گرفتن در مسیر توسعه و افزایش رشد اقتصادی، سرمایه‌گذاری در بخش‌های مختلف اقتصادی را در اولویت قرار داده‌اند. تشکیل سرمایه به عنوان یکی از متغیرهای حیاتی رشد اقتصادی محسوب شده، نیروهای مولد جامعه را از طریق تولید کالاهای سرمایه‌ای افزایش می‌دهد و منجر به تولید کالاهای مصرفی و ضروری می‌شود. از طرف دیگر، عدم تشکیل سرمایه کافی، می‌تواند به کاهش بهره‌وری بیانجامد که آن نیز به کاهش سطح درآمدها و رشد اقتصادی که انعکاس از قدرت تولید کم است، منجر خواهد شد.

سرمایه در هر اقتصادی به منزله متوجه رشد و توسعه اقتصادی محسوب می‌شود. بسیاری از کشورهای به ویژه کشورهای در حال توسعه، برای رسیدن به توسعه اقتصادی تلاش بسیار می‌کنند و با اتخاذ سیاست‌های اقتصادی می‌کوشند تا اشتغال کامل و رشد اقتصادی مستمر خود را در گرو سرمایه‌گذاری تأمین نمایند. چنین کشورهایی از طریق تشویق سرمایه‌گذاری عمومی و اعطای امتیازات ویژه در صدد ایجاد فضای مناسب برای سرمایه‌گذاری ملی به منظور جلب اطمینان

عوامل حمایتی (بیمه سرمایه‌گذاری، حمایت‌های دولت، سیاست‌های تجاری، بازارهای پولی و مالی، معافیت‌های گمرکی و...) و عوامل سیاسی از جمله موارد تأثیر گذار و تسهیل کننده برای انتقال سرمایه به کشورهای دیگر محسوب می‌شوند. وجود منابع بالقوه فراوان در کشور ما بهره‌برداری از سرمایه‌های خارجی را در جوار سرمایه‌های داخلی با در نظر گرفتن ساختار اقتصادی در بخش‌های مختلف را طلب می‌کند. تصمیم گیرندگان اصلی در اقتصاد ملی در صدد استفاده بهینه از امکانات و توانایی‌های اقتصادی جهانی در جهت دستیابی به اهداف و بهبود وضعیت تولید در کشورند.

در حال توسعه، آثار کلان اقتصادی را به همراه دارد. با افزایش تقاضای خارجی برای سهام محلی، سطح قیمت‌های سهام بالا می‌رود. جریان‌های سرمایه‌گذاری خارجی در اوراق بهادار موجب کاهش هزینه سرمایه شرکت‌های داخلی و همچنین به عنوان مکمل پس اندازهای داخلی بوده و اثر مثبتی بر اقتصاد کشور داشته و به طور کلی به اصلاح استاندارد در بازار سهام داخلی کمک می‌کند. انگیزه‌های اقتصادی، مالی و فنی (سود و بازدهی، اختلاف نرخ بهره، تغییرات قیمت‌های داخلی، تغییرات نرخ ارز، باربدگی خارجی، مالیات، انتقال تکنولوژی و حق ثبت بین‌المللی و ...)